Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — До ситуациї. — Димісия італіяньского кабінету. — З французского парляменту. — Католицкий з'їзд в Мадриді. — З Мехика.

В дальшім ході вчерашного засїданя палати послів промовляв мінїстер скарбу др. Маєр. Він заявив, що побоюваня правительства що до полагодженя нормального буджету показали ся на жаль правдиві і тому він мусів предложити провізорию, о котрий полагодженє разом з позичкою просить палату. Потребу позички підпер мінїстер в довшій промові. Відтак промавляло ще кількох бесїдників, між ними презес польского Кола Лазарский.

Мінїстер судівництва ґр. Гохенбурґер відпер закиди руских послів на судиїв в Галичинї, які піднесли ся з їх сторони з приводу звістного процесу у Львові против руских академиків.

По промовах пп. Левицкого, Калини і Дрексля закрито засїданє о год. $9^1/_2$ вечером. Слїдуюче засїданє нинї.

Вчера пополудни відбуло ся засїданє парляментарної комісиї спільного клюбу ческого. Засїданє дотикало спільної політичної ситуациї. Рівночасно з тим засїданем конферував презес спільного клюбу ческого др. Фідлер з бар. Бінертом.

На засїданю клюбу не прийшло до нїяких ухвал і їх відложено до нинї. Нинї також перед полуднем збере ся комісия парляментарна славяньскої Унїї.

Кореспонденция Zentrum доносить: Хоч урядової ухвали на вчерашнім засїданю парляментарної комісиї ческого клюбу не було, можна приймити як певну річ, що всї ческі сторонництва без ріжницї політичних відтїнний перейдуть до крайної опозициї против бар. Бінерта і не допустять до ухваленя буджетової провізориї і позички перед 31 с. м.

Конференция дра Фідлера з бар. Бінертом доказує, що бар. Бінерт не легковажить собі становища ческого клюбу.

Рішаючий зворот в ситуациї мусить наступити, є лиш питанє, чи прийде до кризи мінїстериальної чи до кризи палати. О дальшій тактицї порішить нинїшний день.

Зовсїм ненадїйно прийшло до димісиї теперішного італіяньского кабінету Люцатія. Передвчера повідомив він обі палати, що вніс димісию та що король застеріг собі рішенє. З уваги на те обі палати відложили засїданє до неозначеного часу.

Хто буде наслїдником, поки що на певно невідомо. Найправдоподібнїйше, що колишний президент мінїстрів Джолїтті, проводир найсильнїйшої ґрупи в парляментї, обійме знов провід в правительстві. Король вже візвав єго до себе на авдиенцию.

Однако річ можлива, що Люцаті провізорично лишить ся на чолї кабінету аж до часу покінченя ювилейних торжеств.

Француска палата послів радила дальше над буджетом мінїстерства війни. Мінїстер війни Берто, відповідаючи на ріжні поставлені в часї дискусиї питаня, заявив, що уоруженє французскої армії треба признати за найлїпше. Мінїстер висловив вдоволенє з результатів 2-річної войскової службы. На випадок, як би презенцийний стан армії показав ся недостаточним, має Франция до розпорядимости ще знамениту чужинецку леґію і може користуватись чорними войсками.

Не даймо собі говорити — сказав мінїстер, — що ми вимираючий нарід. Сьвіт мусить знати, що ми нация сильна і здорова.

Загальну дискусию над буджетом мінїстерства внутрішних справ покінчено, а палата приступила до нарад над законом про принятє до служби прогнаних урядників зелїзничих. По дискусиї принято той закон 491 голосами против 37.

---

7)

ІНДИЙСКА МАРКА.

Оповіданє з британскої Індиї — К. Кроме-Швінінґа.

(Конець).

Офіцири і п. Челенчер позіскакували з коний, підофіцир дав знак двом сепоям, щоби они так само зробили, а прочі, щоби другим подержали коні.

Реджінальд був перший, котрий гнаний щораз більшим непокоєм, перебіг через всї місця бенґальо. Один з офіцирів показав на поріг якоїсь комнати, в котрій знаходив ся нїби якийсь тапчан з бамбуса. — Тут знайшла міс Гетфорд той папір з маркою.

Перешукано з великою точностию всї поміщеня в тім будинку. Не знайшло ся нїчого, що вказувало би на то, що Ральф був тут. Правда, що на камінним огнищи знайшов ся ще сьвіжий попіл, але офіцир сказав, що й їх служба розклала була вчера тут огонь і варила чай та яйця для дам.

Реджінальд перешукував раз враз найтемнїйші закутини того бамбусового будинку — але все надармо, бо не можна було знайти нї найменшого слїду.

Коли панове вийшли знов на веранду, підійшов до них підофіцир від сепоїв і салютуючи приступив до капітана. — Ми знайшли, сагібе, слїди двох коний, що прийшли від сходу. А слїди вертають назад в ту саму сторону. В стайни їх годували і поїхали.

— Чи ви вчера казали заводити свої конї до стайнї? — спитав Реджінальд одного з офіцирів.

— О нї, капітане, на то було їх за богато, а до того ще тота нужденна стайня виглядала так, як би кождої хвилї мала завалити ся. На то не хотїли ми виставити своїх коний. До того ще й день був красний, а краєм полянки було досить тїни.

— Підім туди! — сказав Реджінальд набравши нової надії. Коли підофіцир добре каже, то може бути, що мій приятель з якоїсь причини кусень дороги вернув ся назад.

Якийсь рух підофіцира від сепоїв спонукав єго звернути ся до него.

— Що там такого? — спитав він.

Підофіцир показав на слїди від кіньских копит, котрі в мягкій земли було виразно видко. — То лиш на однім з коний, що вертали назад, їхав, сагібе, їздець.

— А по чім же ти то пізнаєш? — спитав Реджінальд.

— Слїди одного коня суть значно глубші. Він ніс якийсь тягар.

— То був вючний кінь — сказав на то Реджінальд — і ніс крім коша з провіянтом оба куфри мого приятеля, а крім того ще й індийского слугу. Тим то й поясняють ся глубші слїди.

— Другий кінь не ніс ніякого їздця, сагібе! — сказав підофіцир від сепоїв з цїлою рішучостию. — Нехай сагіб будуть ласкаві тут подивити ся. Слїди обох коний не ідуть одні за другими, лиш побіч себе і слїди одного суть дуже неправильні — він ішов з боку і відступав ся.

— Правду каже — запримітив один з офіцирів.

— А чогож би ти з того здогадував ся? — спитав Реджінальд.

— Того, що на нїм не було їздця, а їздець на другім кони вів єго за поводи.

Панове не відзиваючись лиш глянули один по другім. Бистре око вояка туземця добачило без сумнїву правдивий стан.

— Отже коли так, то на кони з пакунками був їздець а на кони мого приятеля не їхав нїхто? — спитав Реджінальд і аж поблїд.

— Так, сагібе.

І панове знов глянули по собі. Та сама гадка пробивала ся і в їх лицях, хоч уста не важили ся й слова промовити.

Глухе гавканє пса перебило несамовиту тишину.

— Боб! — крикнув єго пан. — Що тому псови?

Голоснїйше гавканє пса відозвало ся знову.

— То чути із стайнї. Видко занюхав десь якусь гадину.

Реджінальд поблїд. Не було вже сумнїву, що Ральфови приключило ся якесь нещастє. Тепер зачав пес в стайни таки вже вити.

Пес мусів там щось відкрити. Ходім, подивім ся!

В однім кутї стайнї стояв пес і притуливши ніс добре до землї, нюхав а відтак пор-

В червни с. р. відбуде ся під протекторатом короля Альфонса і королевої 22-ий сьвітовий евхаристичний з'їзд в Мадриді. В запрошеню, яке висилає президент австрийскої католицкої унії до членів, зазначено, що конґрес буде мати виключно релїґійний характер. Запрошене звертає також увагу, що виїзд австрийских католиків до Мадриду буде маніфестациєю на доказ, що населене тямить на старі історичні традициї обох католицких держав, Австриї і Іспанії.

Слїдуючий конґрес відбуде ся в 1912 р. у Відни; три попередні відбували ся в Кольонії, Льондонї і Монтреаль в Канаді.

Мехиканьский президент Діяц признав урядовою заявою, що правительство переговорює з ворохобниками, хоч намагає ся при тім всїми способами згнобити повстане. Заперечує однак, немов би правительство винаняло Японцям пристань над заливом Маґдалини (в півн. Калїфорнії).

Ті пристани мали би в єї руках перворядне значіне стратеґічне на случай можливого конфлїкту між Японцями і Сполученими Державами американьскими. Американьска фльота уміщена головно на Атлянтику, навіть на случай перекопу панамскої шийки мала би довгу дорогу перебувати, щоби дістатись до Великого Океану, котрого могли би легко стеречи японьскі кораблї. Тепер японьска фльота не має приводу зближитись до побережа півн. Америки; винаєм пристаний калїфорнійских уможливило би то Японцям. Правительственне американьске дневникарство веде протияпаньску полїтику вказуючи на грізну з того боку небезпечність для Америки, котра має ледви 50.000 войска і то невправного. Без сумнїву ся аґітация причинила ся, що перед кількома днями товпа напала і знищила дім одного Японця, купця в Денівер (в Кольорадо). То перша в Кольорадо демонстрация против Японців.

Новинки.

Львів, 23 марта 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намісгник переніс старших ветеринарів повітових між иншими: Піакаса Кеніґа з Сокаля до Печенїжина, Вол. Білїньского з Бродів до Львова; — ветеринарів повітових між иншими: Андр. Лукашевского з Домброви до Косова, Анат. Проскурницкого з Бучача до Львова; Леоп. Уріха з Тернополя до Старого Самбора; Зен. Юрого із Щакової до Перемишлян; Ів. Франкевича з Калуша до Сокаля, Як. Пйотровича із Стар. Самбора до Калуша; Лейбу Шіммера з Жидачева до Бучача; Стефана Якубовского з Чесанова до Бродів; Ром. Альбрехта з Косова до Долини. — Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала в еґатї управ салїнарних: маґазинера Модеста Сozаньского і офіцияла касового Едв. Маховича касиєрами в IX кл. ранґи; контролюючого асистента касового Ів. Малоту офіциялом касовим, а асистента касового Людв. Сандровского маґазинером, обох в X кл. ранґи.

— **Лїтні ферий в школах.** П. Мінїстер просьвіти видав розпорядженє що до ферий в середних школах, жeньских лїцеях, учительских семинариях і в торговельних школах. В сїм роцї мають фериї тривати так само як в р. 1907 від 16 липня до 15 вересня, а в Галичинї від 1 липня до 31 серпня, на Буковинї від 7 липня до кінця серпня. Фериї в народних і видїлових школах, що находять ся в тих самих місцевостях де є висші наукові заведеня, мають тривати в тім самім часї. Для згаданих шкіл наміряє п Мінїстер на рік 1911/12 завести отсї зміни: 1) В тих школах, де відповідно до приписів різдвяні фериї тривають від 24 грудня до 1 сїчня, має бути також день 2 сїчня вільний від науки. 2) Перший піврік кінчить ся в сих школах в Галичинї і на Буковинї дня 31 сїчня, який є вільний від науки, другий піврік розпочинає ся 1 лютого, який є також вільний від науки. Се, поки що провізоричне розпорядженє що до ферий має ся в будучім роцї вже стало завести.

— **Інформация о еміґрациї до Бразилїї** розіслана Президиєю Намістництва в наслїдок рескрипту Мінїстерства торговлї з 21 грудня 1910 ч. 29.160 всїм староствам до відомости і зужиткованя:

В бразилїйскій удїльній державі Мінас Ґераес, близко міста Сете Ляґоас основано нову кольонїю під назвою: „Dr. Wenzezlao Braz“.

Вже само місто Сете Ляґоас лежить дуже некористно; окружене багнами, які в часї дощів наповняють воздух гнилею, викликуючою у Европейців малярию; також і заразливі недуги як шкарлятина, кір та віспа панують часто в тім містї, а вода до пиття єсть дуже недобра.

Кольонїя „Dr. Wenzezlao Braz“ єсть віддалена о 3 год. від міста Сете Ляґоас. Землю в тій кольонїї уважають за найгіршу в цїлій державі Мінас Ґераес. Доми в тій кольонїї збудовані дуже драпtиво і по части невикінчені, почасти же поваловані противні всяким вимогам ґіґієни. Воду до пиття, котра для Европейців єсть не до ужитя, дають витїкаючі жерельця. Вода має смак гнилї. Збут продуктів рільних в містї в пору дождеву єсть дуже утруднений а навіть часто з причини нужденного стану доріг єсть зовсїм неможливий. Держава Мінас Ґераес не приймає нїяких запорук за обіцянки які би роблено що до сеї кольонїї. Отже кольонїю „Dr. Wenzezlao Braz“ треба уважати за зовсїм невідповідну для еміґрантів з Австриї.

— **З зелїзницї.** Дня 28 марта 1911 о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових станциї Тернопіль публична лїцитация невідобраних товарів як розолїси, горівки, кава, сїрники, мило, шкіри, сьвічки, сукно, оріхи, меблї, товари блаватні, порожні бочки, машини до шитя і рільничі, смаровило до чобіт і т п.

† **Павло Житецкий.** З сумною вістию приходить ся нам подїлити ся з нашими Вп. Читачами. Ото дня 18 с. м. о 1 год. в ночи помер в Києві звістний наш, україньский учений, кореспондуючий член Петербургскої Академії наук і бувший сотрудник „Кіевскої Старини“ Павло Ігнатович Житецкий. Першою его науковою працею була поміщена в „Основі“ в 1862 р. статя, в котрій виступив в оборонї прав україньского народа до всесторонного розвитку. Опісля писав богато річий наукових в российскій мові, котрі за основу мали предмети дотикаючі житя україньского народа.

— **Відчити в Дрогобичи.** Заходами філії „Руск. Тов. педаґоґічного“ в Дрогобичи відбудуть ся в салях руского касина слїдуючі відчити: 25. марта: Вп. Ю. Ловицкий. Завданя

пав з цїлої сили і від часу до часу вив так, що аж в цїлій стайни лунало.

Всїм аж серце стало живійше бити ся. Не вжеж то в земли крила ся тайна загадочного щезненя молодого льорда Кольмера?

— Коби тут хоч трохи яснійше було! — сказав Реджінальд. Ледви то вимовив, як підофіцир своїм тяжким палашом вдарив з цїлої сили по тонкій бамбусовій стїні, в котрій зробила ся діра. Сьвітло сонця добуло ся до середини і осьвітило місце, на котрім лежав пес. Підофіцир відсунув его на бік і зачав шаблею розкопувати землю.

Нараз роздав ся крик перестраху по стайни, бо шабля сепоя викопала людску руку.

Всї через хвильку дивились на то мов остовпілі, відтак понеслись з їх уст слова обуреня, підчас коли сепой не відзиваючись, робив дальше свою роботу. За кілька дальших хвиль відкопав він цїле рамя. Вояк поставив свій палаш на бік і зачав руками розгортати землю.

Пан Челленчер відступив ся на бік і закрив собі лице руками. Не було вже ні найменшого сумнїву.

— Ральфе, бідний ти мій, бідний друже!

Ті слова Реджінальда залунали пострясаючо в тім тїснім місци — показало ся лице погибшого, синяве і здуте. Але треба було лиш кинути оком і Реджінальд переконав ся, що послїдний спадкоємець Кольмерів став ся жертвою підступного убийника і лежав тут перед ними.

— Єго задусили — шепнув один з офіцирів. — Той чортиско мусїв в снї напасти на него.

Капітанови Вайне покотили ся таки сльози по лици, коли тїло убитого несли до беиґельо і то до тої комнати, де на порозї знайшов ся той злощасний кусень паперу з індийскою маркою.

Мр. Челленчер був перший, котрий нарів придушеним голосом сказав: І лишити би нам того падлюку в спокою, що то зробив, і дати ему втечи з тим, що зрабував?

На то питане відповів Реджінальд цїлою своєю енерґією. Він приказав зараз підофіцирови від сепоїв і двом воякам слїдити за убийником, хоч був певний того, що лиш один день часу дав би Тукканови легко можність затерти слїди по собі. Оба другі сепої остались на вартї коло трупа, з котрим Реджінальд в глубокім зворушеню попращав ся з погибшим. Другі панове разом з ним пустились назад до Люкнова, щоби звідтам наказати принести тїло погибшого до міста і розпорядити погоню за убийником.

Реджінальд, вернувши до Люкнова, не тратив богато часу на то, щоби приготовитись до гостини у полковника Гетфорда. В мішанинї суму і щастя зайшов він до помешканя полковника, котрий приняв его в своїй канцеляриї і вислухав его звіту.

Але по чверти години завів полковник капітана як передвчера до комнати своєї доньки: Моде, капітан Вайне все менї розповів і пояснив та спитав, чи я приймив би его радо за сина. Тепер ти маєш рішати, моя дитинко.

Реджінальд приступив до молодої дївчини. — Модо — —

Не міг дальше і слова промовити з великого зворушеня, яке в нїм викликали події сего дня.

Але й не треба було богато говорити. Молода дївчина подала ему обі руки а він пригорнув єї лагідно до своїх грудий.

— Ну менї здає ся, що рішене єсть ясне — сказав полковник. — Нехай же тота тїнь, яка затемнила була той день, в котрім ви, мої дїти знайшли одно другого, щезне з сим днем на завсїгди!

— А щож з тим, котрого ви нинї вибрали ся шукати? — спитала Мод з тиха і несьміливо але зі сьвітячими з радости очима.

— Ми знайшли єго — відповів Реджінальд з сумом. — Став ся жертвою злочину. Бідний мій приятель.

Заким молода пара сего вечера розійшла ся, попросила Мод свого нареченого: Возьми від мене, мій любий, тоту індийску марку — я бою ся єї, від коли знаю, яка сумна істория вяже ся з нею.

— Я єї дам пану Челленчерови — сказав Реджінальд. — Она була призначена для его доньки, нехай він о нїй рішає.

Коли Реджінальд на другий день пішов до Ральфового вуйка, щоби віддати ему той дивний кусень паперу, сказав той: Моя дитина через цїле своє житє буде тяжко відчувати сей удар судьби, котрий так страшно знищив єї надїю. Але отсей папірчик все би на ново розранював єї серце. Лїпше нехай він щезне зовсїм.

Він засьвітив лямпу і вложив той папірчик з індийскою маркою в малу полумінь. Папір зігнув ся, випрямив ся і зачав горіти. За малої чверть хвилинки той рідкий оказ згорів на попіл, котрий пан Челленчер розтер ногою на земли.

— — — — — — — — — — —

Ральф Дельгем, послїдний льорд Кольмер, спочиває на европейскім кладовищи в Люкнові. Всї патрулї, які вислано в погоню за Тукканом, вернули назад, не знайшовши анї слїду по убийнику. Оба конї і ненарушимі куфри знайдено в развалинах тої старої сьвятинї Гінду, котра обіцювала щасте тому, хто до неї зайде.

З Моди або повним іменем панни Маґдалини єсть тепер панї Вайне а панї Мередіт каже, що ще нїколи не бачила так щасливих супругів. А панї Мередіт, як то наші читачі знають, має найбистрійшу пару очий на цїлий Люкнов.

товариства педаґоґічного. — 26. марта: Др. Чапельский: Про внутрішне виділюване желез. (Innere Secretion). — 7. цьвітня: Інж. Пласкач: Завойоване повітря. — 9. цьвітня: Інж. Пласкач: Скарби землі і спосіб їх видобуваня. Початок усе о 7. год. вечером.

— **Дрібні вісти.** Уділ в Товаристві „Краєвий союз для збуту худоби" виносить 200 кор. і можна сплачувати в 4-ох ратах по 50 кор., а впис виносить 10 (не 100 кор.). — У вязници суду окружного в Перемишли прийшло вчера вечером до великої бучі, яку викликали вязні, піднявши страшенний крик і гримане в двері, що викликало на улици велике збіговиско. Причину до того подала бійка дозорця з арештантом, котрий засудженний на кілька місяців арешту, не давав ся замкнути і розпочав бійку. — Населенє в цілій Австриї виносить після послїдної конскрипциї 28,567.898 душ і збільшило ся від 1900 року о 2,417.190 душ. — Розправа против Казимира Левицкого, убийника Оґіньской-Шендеровичевої, відбуде ся між латиньским а руским Великоднем. Лікарі орекли, що Левицкий єсть зовсім здоровий на умі. — Макса Коркеса, властителя складу машин, при ул. Городецкій у Львові, арештовано під закидом фальшивої криди і обманьства. В такій самій справі веде ся слїдство ще против двох инших властителїв складів машин.

— **Жива померша.** Траґікомічна похибка стала ся минулого тижня в жидівскім шпитали у Львові. Подаємо опис єї за „Wiek-ом Now-им", котрий, як видко з того опису, знає ся дуже добре на жидівскім ритуалї. Отже згадана ґазета так розповідає:

В шпитали тім примістив свою стару, звиш 70 літ числячу, недужу матір ювілєрский робітник Нехемія Друк, замешкалий в Ринку ч. 12. Тамтого четверга завізвала Друка управа жидівского шпиталю і заявила єму, що матір єго перенесла ся на лоно Абрагама і що треба їй справити похорон. Друк заплакав сердешно, бо жаль єму було й матери і тих 160 кор., які мав заплатити за похорон. Але що смерть матери не прийшла для него несподівано а тїло помершої лежало вже в трупарни, то не пішов навіть подивити ся на неї, лиш зложив жадану від управи шпиталю таксу а в пятницю відбув ся похорон. Заплакав над домовиною син, заплакала родина, заплакали знакомі, кантор відмовив приписану молитву „Ел моле рахмін", підчас коли Друк заходив ся від плачу, відтак вернув до дому і засів на сім днїв на покуту.

Після приписів лїтурґічних прийшов він в пятницю до божниці, де всі, що молили ся, вийшли Друкови на стрічу, щоби єго громадно потїшити. В суботу перед полуднем був також в божниці. Вернувши домів, застав нове завізванє, щоби сейчас явив ся в шпитали. Тут заявили єму, що єго матір жиє і що женщина, котру він в пятницю похоронив, зовсім єму чужа.

З одної сторони втїшив ся дуже, з другої знов засумував ся з причини страти 160 корон і страти часу та й зараз відозвав ся:

— А що буде з моїми 160 кор., котрі мене коштував похорон? А за що я плакав, як то не була моя матір? А як я буду виглядати серед знакомих, котрі мене потїшали по смерти матери, коли матір не цїлком умерла? Нехай мені шпиталь віддасть моїх 160 корон!

Остаточно сказали єму, що женщина, котрій він справив похорон, то теща зажиточного різника Кімля і відослали єго до него, щоби там упімнув ся о зворот коштів. Коли однак Друк явив ся у Кімля і предложив єму свою претенсию, сказав єму Кімель:

— Я тобі дуже дякую, що ти поховав мою тещу, але я не потребував такої паради, щоби аж коштувала 160 корон. Я був би поховав свою тещу за 40 кор. і тілько можу тобі вернути.

— А мої сльози нічого не варті? — питає ся Друк. — А то, що як моя матір другий раз умре, то я буду мусів знову плакати, то нїчого?

Але Кімель на всї ті арґументи був глухий і Друк буде мусів тепер судово доходити своїх гроший.

Але й формальна сторона справи цікава, бо міский лїкар „сконстатував", що Друкова померла, а в маґістратї вписано єї яко небіжку. Тимчасом померша жиє. Так стало ся в городї Льва в столици Галилеї.

Телеґрами.

Відень 23 марта. Палата послів. Посол Шпачек поставив пильне внесенє о управильненє відносин на торгах міских і утворенє галь продажи мяса в більших містах і централях промисловых. — Пос. Заморский поставив внесенє о видане закона о одвічальности держави за шкоди зроблені урядником в виконуваню публичної власти. Опісля приступлено до дальших нарад над провізориєю буджетовою.

Берлин 23 марта. „Local-Anzeig." доносить, що Столипін взяв назад свою просьбу о димісию. Трепов і Дурново, котрих інтриґи викликали поражку Столипіна в радї державній, мають бути виключені з ради державної. — „Tagebl." доносить, що цар вислав ад'ютанта Дедулїна до президента мінїстрів Столипіна і спонукав єго позістати в урядї. Вечером відбуло ся величаве приняте у Столипіна, котрому всїлякі достойники складали ґратуляциї.

Петербург 23 марта. На вчерашнім засїданю думи вела ся дальше нарада над інтерпеляциями в справі висших шкіл. Пос. Замисловский (правий) зазначив, що студенти ужили стипендий на цїли революцийні і наводив приміри неморального житя студентів. Професори на єго думку служать більше партиї кадетів як науці, они образують молодїж не на вірних синів Росиї, лиш на поживу для пушок підчас революциї. — Соц. дем. Чейдзе заявив, що вільна наука можлива лиш у вільнім краю. — Президент завізвав єго до порядку за обиду мінїстра просьвіти.

Петербург 23 марта. Цар приняв в зимнім двірци членів ради державної із західних ґуберній і з Царства польского, між тими пп.: Олїзара, Скірмунта і Хржановского і в ласкавий спосіб розмавляв з ними.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубше друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм числа мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 7·15, 1·30, 8·40, 7·2 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30
З Чернівець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·03, 5·53, 6·35, 9·50
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·0
*) Від 19/6 до 11/9 в неділі і р. сьвята
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·33 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 6·10, 11·10, 11·33.
До Чернівець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·30.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділі.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·23, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Курс львівский.

Дня 22-го марта 1911.	Платять K c	Жадають K c.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	705·—	712·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	463·—	473·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	556·—	562·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	548·—	558·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв. .	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·50	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92·30	93·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі . . : .	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	99·30	100·—
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 K.	92·40	93·10
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 K .	93·50	94·20
„ м. Львова 4% по 200 K .	92·10	92·80
IV. Льоси.		
Міста Кракова	100·—	108·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский)	75·—	81·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденский)	47·50	51·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 K. . (Курс віденский)	69·—	75·—
Базиліка 10 K (Курс віденский)	36·—	40·—
Йошіф 4 K (Курс віденский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок нїмецких	117·50	117·90
Долар американьский	4·80	5·—

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 K 50 с.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнїйших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

В друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).